

Idrifttagande och skötsel

För idrifttagande ansluts bredbandantennen för låga frekvenser och batteriet till EMV-spionen. Efter inkoppling med hjälp av S1 måste det nedersta segmentet på LED-raden blinka som tillslagskontroll.

Inställningsmotståndet R23 ska bringas i mellanställning. Med denna kan drifttröskeln hos de inre komparatorerna för IC4 och IC5 varieras lite. Motsvarande förskjuts LED-radens indikering några segment. Denna inställning kan man senare anpassa individuellt beroende av den föredragna sonden och den önskade indikatorkänsligheten.

Om man manövrerar omkopplaren S3 visar LED-raden den aktuella nivån på batterispänningen. Ju högre det lysande segmentet vandrar på raden, desto bättre förhåller det sig med batteriets tillstånd. R23 har också inflytande på denna indikering. Vid fullt batteri bör det översta segmentet lysa. Har batterispänningen fallit till strax under 6 V lyser endast ett av de mellersta segmenten och man bör då tänka på att snarast byta batteri.

Skjutomkopplare S2 används för omkoppling på differentialförstärkarens utgång och åstadkommer en bredare resp. smalare indikering av mottagningssignalen på LED-raden.

Till Bu3 ansluts en i handeln tillgänglig hörlur med 3,5 mm stickpropp. Därmed kan man avlyssna den av sonden mottagna och i apparaten förstärkta och demodulerade signalen. Den som har lite erfarenhet kan av detta dra slutsatser om arten av störkälla.

Bu2 är en HF-utgång för anslutning av andra analysapparater. När den inte används ska den förslutas med det medlevererade plastlocket så att ingen smuts kan tränga in i lådan.

Stift 3 på sub-D-uttaget är den höghögiga ingången till ett impedans-transformatorsteg. Denna försörjs, genom överbrygning av stiften 1 och 2, med driftspänning och gör EMV-spionen till en LF-signalföljare. Den i bild 13 antydda audioproben kan vid behov uppbyggas med den medlevererade sub-D-proppen. Den på detta sätt modifierade EMV-spionen kan begränsas för lokalisering av fel i LF-delen av elektroniska apparater. En förkopplad likriktare resp. *HF-prob(2)* skulle göra LF-signalföljaren HF-duglig till och med för AM-signaler.

Pejlantennerna består av oskyddade kretskort med pålödda komponenter. Under hårda driftvillkor kan dessa snabbt bli skadade. Av denna anledning bifogas ett stycke krympslang till byggsatsen, som vid behov krymps medelst hetluft över de bestyckade sondkretskorten. För detta ändamål skär man till motsvarande slanglängd; den ska vara cirka 5 mm längre än det aktuella kretskortet. Därefter vrängs slangstycket över det bestyckade kretskortet och uppvärms med fön- eller varmluftpistol långsamt och regelbundet till dess att krympslangen fast omsluter kretskortet.

Eventuellt behöver kretskortets position i slangen emellanåt korrigeras. Man låter då det hela avkylas. Tillhörande märkning eller text för sönerna är viktig. Ett exempel på detta kan ses i bild 10.

Vilken sond man utnyttjar i praktiken beror på arten av störning som ska detekteras. Sålunda är t ex bredbandssonden för lägre frekvenser lämplig för noggrann närlägesbestämning. Därmed kan man till och med identifiera tvinnlängden ("slaget") hos telefon- och oskärnade nätverkskablar när man rör sig längs kabeln.

Vid tveksamma fall hjälper utprovning och urval av den sond med vilken man mottar störningen bäst. Den vunna erfarenheten är då till nytta vid nästa störningsfall. Med ett anslutet headset kan störcällor förnimmas ännu när LED-streckindikatorn på grund av ringa nivå ännu inte reagerar.

Att akustiskt särskilja störcällorna är ändå en viktig aspekt vid sökningen. Allt efter arten av störcälla kommer man på detta sätt redan efter relativt kort tid att kunna hålla isär de oftast förekommande störcällorna. Att testa riktverkan hos den anslutna sonden är likaså ett intressant funktionsfält, som ger väsentliga rön för lokalisering av störande utrustningar.

Till slut ännu en viktig hänvisning: Om apparaten inte utnyttjas under en längre tid ska man ta ur batteriet för att förhindra skador genom uttrinnande elektrolyt.